

عنوان مقاله:

ارزیابی تاثیر اصول نوسازی بر احیای بافت های فرسوده محلات و انسجام آنها

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات محیطی هفت حصار، دوره 1، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

منوچهر طیبیان
شیمیا لاهوتی

خلاصه مقاله:

بافت های فرسوده سهم قابل توجهی از پهنه های کشور را به خود اختصاص داده اند به همین منظور حرکت ویژه ای نسبت به بهسازی و نوسازی آنها آغاز شده است. این طرح ها با هدف ارتقا سطح رفاه و ایمنی ساکنان و برقراری عدالت در پراکنش متوازن خدمات و امکانات شهری تهیه می شوند. از میان برداشتن تهدیدات و استفاده از فرصت های موجود در بافت ها مستلزم اتخاذ شیوه برخورد مناسب با بافت به تناسب نیازها و ویژگیهای خاص و نحوه فرسودگی آن دارد. چنین به نظر می رسد که پیش از آنکه معضلات کنونی بافت قدیم به بحران های شهری تبدیل شود و جدایی شهر قدیم از شهر معاصر به تقابل این دو منجر شود باید روشی هدفمند و اصولی در برخورد با این بخش از شهر اتخاذ گردد. یکی از نظریه های جدید طراحی و برنامه ریزی شهری به ویژه در زمینه نوسازی و بازسازی بافت های فرسوده نوسازی است که شامل طرح های سنتی و تلفیق آنها با حساسیت های دوران مدرن است. حال این پژوهش پس از تبیین مبانی نظری جامع در خصوص بافت فرسوده، بهسازی، نوسازی و نوسازی (به عنوان معیار سنجش) سعی بر آن نمود با استفاده از روش های میدانی و کتابخانه ای به جمع آوری اطلاعات پرداخته با تکنیک SWOT به میزان انطباق نوسازی انجام شده در بافت های فرسوده محلات همدان بپردازد.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، بهسازی و نوسازی، نوسازی، انسجام محله ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1431463>

